Dosarul nr. 5r-1/26
4-26000320-46-5r-02012026

HOTĂRÎRE
În numele Legii

02 februarie 2026 mun. Soroca

Judecătoria Soroca (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Gh. Purici
Grefier A. Costîrschi

a examinat în şedinţă publică, în limba de stat, cauza contravenţională în baza contestaţiei depusă de către

Cealic Valeriu *****, a. n. ***** domiciliat s. *****, cet. al R. Moldova,

împotriva procesului-verbal şi deciziei contravenţionale din 10.12.2025.

Termenul de examinare a cauzei contravenţionale în instanţa de fond 02.01.2026-02.02.2026.

A CONSTATAT:

Prin decizia agentului constatator, SS al Serviciului Patrulare ”Soroca-Florești-Drochia” a SP ,,Nord” a DP Nord a INSP, Radic Mamedov din 10.12.2025, Cealic Valeriu a fost declarat vinovat şi sancționat în baza art. 236 alin. (3) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei și 5 puncte de penalizare, pentru faptul că, la 10.12.2025, în jurul orelor 22^{42}, deplasîndu-se cu automobilul de model ,,Skoda Superb Elegance”, nr/î *****, pe str. Alexandru cel Bun, mun. Soroca, ignorînd prevederile pct. 47 a Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că *,,limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: a) în localități-50 km/h; în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată pînă la 90 km/h prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare”* a condus cu viteza de 101 km/h.

Nefiind de acord cu procesul-verbal şi decizia contravenţională, Cealic Valeriu, în termen a contestat-o în ordinea art. 448 Cod Contravenţional, solicitând anularea procesului-verbal

contravenţional şi casarea deciziei agentului constatator cu încetarea procesului contravenţional, ca fiind neîntemeiate.

În motivarea contestației a indicat că, la 10.12.2025, de către agentul constatator i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 236 alin. (3) Cod Contravențional pentru faptul că, la data de 10.12.2025, în jurul orelor 22[42], deplasîndu-se cu automobilul de model ,,Skoda Superb Elegance", nr/î *****, pe str. Alexandru cel Bun, mun. Soroca a depășit limita de viteză deplasîndu-se cu 101 km/h, fiind amendat cu amendă în mărime de 1500 lei și 5 puncte de penalizare. Cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nu este de acord pe motiv că nu este vinovat de comiterea contravenției, iar actele în cauză sînt ilegale.

Petiționarul **Cealic Valeriu** în privinţa căruia au fost întreprinse măsurile necesare de rigoare privind înştiinţarea legală a acestuia, fapt confirmat prin intermediul comunicării telefonice recepţionate de ultimul la data de 05.01.2026, la şedinţa de judecată fără motive nu s-a prezentat. În atare circumstanțe, conducându-se de jurisprudența CtEDO în cauza Avramenco contra Moldovei și Ponomaryov contra Ucrainei, unde Curtea a statut că, *participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în privința sa a unui proces judiciar, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului,* instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa petiționarului, or, ultimul a fost la curent cu data la care a fost stabilită examinarea contestaţiei, însă nu a manifestat un rol activ şi din motive necunoscute nu s-a prezentat.

Agentul constatator, **Radic Mamedov** fiind înștiințat legal prin intermediul poștei electronice ip_soroca@igp.gov.md, fără motive nu s-a prezentat și nu a înștiințat instanța, în corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) Cod Contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa lui.

Cercetând materialele dosarului contravenţional, instanţa conchide că, contestaţia urmează a fi admisă din considerentele expuse în continuare.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod Contravențional *,, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului".*

Potrivit prevederilor art. 7 al Codului Contravenţional – „*persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa cu respectarea normelor prezentului cod".*

În viziunea instanţei de judecată, vis-a vis de cerinţele art. 7 Cod Contravenţional, „*dovedirea faptei de care este învinuit* Cealic Valeriu *este pusă în sarcina agentului constatator şi poate fi realizată prin concluzii ferme şi veridice bazate pe probe colectate cu respectarea normelor Codului Contravenţional, iar scopul unei astfel de cercetări judecătoreşti, cu participarea tuturor părţilor, este realizarea eficacităţii legii*".

Conform art. 425 alin. (1), (2), (3), (4), (5) Cod Contravențional *,, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod".

Potrivit art. 381 alin. (1, 2, 4) Cod Contravențional *,, orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod. Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante".*

Conform art. 453 alin. (3) Cod Contravenţional, „*instanţa de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o, cercetînd toate probele cercetate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Totodată, instanţa de judecată la înfăptuirea justiţiei se bazează pe probele prezentate de părţi şi nu este abilitată cu dreptul de a colecta desinestătător probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanţii la proces*".

La caz instanța de judecată reține că, Cealic Valeriu a fost recunoscut culpabil și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) Cod Contravențional, cu indicii de calificare: *,, Depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 40 la 60 km/oră".*

Analizînd materialul probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea adoptării deciziei de sancționare a petiționarului, instanţa atestă că, agentul constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție nu s-a axat pe careva probe pertinente și concludente ce confirmă învinuirea formulată în actul de sesizare.

În contextul celor menționate supra instanța de judecată constată că, de către agentul constatator nu au fost obținute și prezentate probe ce atestă faptul că, Cealic Valeriu a depășit limita de viteză or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și adoptarea deciziei de sancționare au stat în exclusivitate afirmațiile declarative a agentului constatator fără a corobora declarațiile autorului plîngerii cu alte mijloace probatorii pertinente și fără a audia și alți martori oculari. Mai mult, nu au fost prezentate probe ce ar demonstra viteza de deplasare a petiționarului cu automobilul și prin ce metodă a stabilit agentul constatator că ultimul se deplasa cu viteza de 101 km/h.

Pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la unul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar de dubiul existent va profita cel acuzat, urmînd a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție

constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și *îndoiala* profit acuzatului.

Prin prisma celor redate şi stabilite instanţa concluzionează că, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției incriminate. Astfel, instanța de judecată ține să menționeze că, în speță, procesul - verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși a faptei, a autorului acesteia și a făptuitorului, procesul-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvîrșirea contravenției. În alți termeni, atît timp cît asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de proba – pot plana o serie de dubii, instanța apreciază că își găsește aplicare un alt principiu de drept, și anume principiul in *dubio pro reo*.

În acest context, este de evidențiat că, prin Hotărîrea nr. 21 din 20 octombrie 2011, Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că: „27. […] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. [...] 36. În același sens, Curtea reține că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (*in dubio pro reo*). [...] 46.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată pornind de la premise procedurale prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are nici o valoare prestabilită consideră că, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională, chiar dacă procesul verbal de constatare și sancționare a faptei contravenționale se bucură de prezumția de veridicitate, doar în măsura în care a fost întocmit legal.

Art. 461 Cod Contravenţional stipulează, că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445 Cod Contravenţional, instanţa încetează procesul contravenţional, iar potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu prevederile art. 452, 456, 457, 457[1], 458, 461, 462 Cod Contravenţional al RM, judecata,

hotărăşte:

Se admite contestaţia depusă de către **Cealic Valeriu** ***** împotriva deciziei agentului constatator din 10.12.2025, prin care a fost declarat vinovat şi sancţionat în baza art. 236 alin. (3) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale echivalentul a 1 500 (una mie cinci sute) lei și 5 (cinci) puncte de penalizare.

Se anulează decizia contravenţională din 10.12.2025 în privinţa lui **Cealic Valeriu** cu încetarea procesului contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nordîn termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Ghenadie Purici**